

behulp van buizen in de polder te leiden. Directeur Scholten was aangewezen op een watertoren om dat niveauverschil te realiseren. Het spoelwater kon vervolgens eveneens met buizen worden aangevoerd, zij het over een grotere afstand.²¹⁾

Adviseur van Gemeentewerken Rose zag niets in het voornemen van Scholten om de fecaliën voortaan via de riolen af te voeren. 'Het is thans geen geschikt oogenblik, om voor vast te bepalen, dat men de faecale stoffen niet zal verzamelen, maar in de riolen zal laten weglopen,' meende Rose, 'want het is strijdig met den geest van onzen tijd, waarin alles schreeuwt om mestverzameling.' In dit verband is het van belang om te weten dat Rose door de maatregel een aanmerkelijk financieel nadeel zou lijden. Samen met I. Thoof had Rose namelijk een winstgevend contract voor de inzameling van de Rotterdamse fecaliën. Rose was eveneens sceptisch over de voorgestelde wateraanvoer: 'Wat de aanvoer van het water aangaat, ik zie daar geen kwaad in, maar voordeel zal het denkelijk niet ligt afwerpen.' De Waterstad zou er geen behoefte aan hebben en de polderstad zou het krijgen naarmate nieuwe straten werden aangelegd. Rose koos een voorzichtige koers: 'Zijn eenmaal de waterbuizen in de polderstad gelegd, merkt men dat de burgerij daar groote waarde aan hecht, dan is het werk altoos in de binnenstad uit te breiden.'²²⁾

In zijn reactie benadrukte Scholten dat er hoe dan ook riolen moesten worden gelegd, 'tenzij men uit voorliefde de midden-euwsche goten wilde bestendigen'. Geruststellend voegde hij daaraan toe: 'deze aan te leggen riolen behoeven geen duim grooter en op geene andere wijze geconstrueerd te worden, hetzij men er de faecale stoffen in opneme of niet.' De aanleg zou dus betrekkelijk eenvoudig zijn: 'Van tijd tot tijd worden er in binnenstad en polderstad, in plaats van de gezonken goten, nieuwe riolen aangebragt. Het eenige wat dus overblijft is langzamerhand er een geheel van te maken.'²³⁾

De commissie Plaatselijke Werken volgde de opvatting van Scholten en gaf B&W in overweging een principebesluit te nemen over de aanvoer van vers Maaswater 'volgens een plan later door den Gemeenteraad goed te keuren'. Tevens stelde zij voor om de fecale stoffen, het météor- en ménagewater (= resp. neerslag en huishoudwater) voortaan af te voeren via de riolen, 'welke door de Gemeente hiertoe in de openbare straten reeds gelegd zijn, of later door haar zullen gelegd worden, afvloeiende naar de rivier, of naar het water der havens of grachten.'²⁴⁾